

Dr.sc. Mladen Zeljko rođen je 11. siječnja 1956., u selu Donji Crnač, općina Široki Brijeg (BiH). Osmogodišnju školu i gimnaziju završio je u Širokom Brijegu. Nakon završene gimnazije upisao je Fakultet elektrotehnike, strojarstva i brodogradnje u Splitu, gdje je diplomirao 1979.

Ubrzo nakon diplomiranja, u travnju 1979., zaposlio se u Institutu za elektroprivredu, u Zagrebu. Tu je započela njegova znanstvena i stručna karijera.

Odmah na početku karijere M. Zeljko se uključio u rad na izradi modela za optimiranje rada EES-a. Više od jednog desetljeća, u prvom dijelu karijere, bavio se najviše tim problemima. Početkom 90-tih godina prošlog stoljeća Institut za elektroprivredu je, na natječaju na razini bivše države, dobio posao za izradu programskog modela za godišnje planiranja rada EES-a. Dr. Zeljko je imenovan voditeljem tog projekta. Godine 1992. odlazi u Mineapolis (SAD) (tvrtka SIEMENS-EMPROS) na specijalizaciju (šest tjedana) za izradu baza podataka u ORACLE-u te programski jezik SQL. Također je tamo trebalo preuzeti vrlo moćno računalo (IBM Risc, radna stanica), usvojiti temeljna znanja o operacijskom sustavu te ga dopremiti u Hrvatsku. U međuvremenu je došlo do raspada bivše države, i taj projekt je trebalo dovršiti za Hrvatsku, odnosno za HEP. S timom stručnjaka, radio je na tom projektu dvije godine nakon povratka iz Mineapolisa. Rezultat tog rada je bio vrlo sofisticirani programski paket GEEB (Godišnja elektroenergetska bilanca). U to vrijeme je ovaj projekt bio jedan od najznačajnijih u Institutu za elektroprivredu.

Nakon završetka tog projekta, dr. Zeljko se počinje značajnije baviti dugoročnim razvojem EES-a. U ožujku, 1994. odlazi na tečaj za planiranje razvoja EES-a uz korištenje modela WASP. Tečaj je organizirala IAEA (International Atomic Energy Agency - Beč), u Argonne, kraj Čikaga, u trajanju od devet tjedana. Taj model je u to vrijeme bio najčešće korišten model u svijetu za planiranje razvoja EES-a (preko stotinu zemalja je koristilo taj model i Svjetska banka je dugo vremena priznavala samo taj model kao relevantan).

Iste godine (u rujnu) odlazi na tečaj za planiranje cjelokupnog energetskeg sektora koristeći model ENPEP (također u organizaciji IAEA) u Pakš, Mađarska, u trajanju od šest tjedana.

Dr. Zeljko je jedan od osnivača Energetskog instituta Hrvoje Požar (EIHP) u kojem je počeo raditi od prvog dana njegova osnutka (1994.). Od 1997. do kraja 2020. bio je voditelj odjela za proizvodnju i transformaciju energije, a 2021., posljednju godinu rada prije odlaska u mirovinu proveo je na funkciji pomoćnika ravnatelja EIHP.

Godine 1995. odlazi na tečaj za dugoročno planiranje potrošnje svih oblika energije uz korištenje MAED modela (opet u organizaciji IAEA). Tečaj je održan u Argonne, kraj Čikaga, u trajanju od šest tjedana. U lipnju 1996. proveo je dva tjedna u Varšavi, na tečaju za korištenje modela DECADES, koji se koristio za analizu utjecaja pogona i izgradnje EES-a na okoliš. (organizator tečaja IAEA). Iste te 1996. dobio je status međunarodnog eksperta u IAEA i od tada njegova suradnja s IAEA traje sve do danas.

Od tih dana pa do početka pandemije COVID-19 prenosio je znanje održavajući tečajeve o planiranju razvoja EES-a, u ime IAEA, u preko 40 zemalja svijeta (od Urugvaja, Brazila i Meksika na zapadu, preko Afrike, Bliskog istoka, do Malezije, Južne Koreje, Japana, Filipina, Indonezije, na istoku). Također je kao član ekspertnih misija za IAEA posjetio mnoge zemlje s ciljem pomoći u izradi dugoročnih planova razvoja energetskeg (posebice elektroenergetskeg) sustava. Sudjelovao je u više međunarodnih konzorcija kao ekspert za pitanje razvoja EES-a. Osim s IAEA, surađivao je i s UNIDO, WB, EBRD, JICA (Japan), ADICA (USA).

Proveo je mjesec dana (1999.) na specijalizaciji u Japanu, kroz program JICA. Tema je bila energetska učinkovitost.

Od 2000.-2003. je bio član nadzornog odbora HEP-a.

U Upisniku znanstvenika MZO se vodi pod brojem 92651.

Titulu doktora znanosti stekao je 2003. na FER-u, na temi izgradnje elektrana u tržišnim uvjetima.

Godine 2006. izabran je u znanstveno zvanje znanstveni suradnik, a nakon toga u nastavno zvanje docent na Tehničkom fakultetu u Rijeci. Na tom fakultetu je predavao 7 godina (2006.-2012.) na diplomskom studiju, predmet Elektrane.

Nekoliko godina nakon toga uključio se i u nastavu na poslijediplomskom specijalističkom studiju na Elektrotehničkom fakultetu u Osijeku (gdje je također izabran u zvanje docenta 2014.), na predmetu Tržište električne energije.

Također, od 2013. se uključio kao predavač na izbornom predmetu Projekti u energetici, na poslijediplomskom specijalističkom studiju (MBA) Ekonomija energetskog sektora, gdje je bio aktivan do odlaska u mirovinu, krajem 2021.

Bio je aktivan u procesu restrukturiranja energetskog sektora u Hrvatskoj, te izradi prvog paketa energetskih zakona, nakon 2000.

Tijekom svog dugogodišnjeg predanog rada u planiranju razvoja energetskog sektora postao je prepoznatljiv ne samo u Hrvatskoj nego i u regiji, a i šire. Tu prepoznatljivost su mu donijeli brojni projekti u kojima je sudjelovao bilo kao ekspert ili kao voditelj tima.

Vodio je znanstveni projekt Modeliranje razvoja energetskih sustava i podsustava (šifra projekta : 201-0000000-3261), koji je financiralo Ministarstvo znanosti obrazovanja i sporta u razdoblju 2008-2013.

Od prvih godina svoje karijere aktivirao se i još je uvijek član raznih znanstvenih i stručnih udruga, u kojima je obnašao i neke izvršne dužnosti.

Član je HRO CIGRE od njena osnutka, gdje je 8 godina (1999-2007.) bio predsjednik SO C1, te 8 godina (2012-2020.) dopredsjednik HRO CIGRE.

Bio je tajnik Znanstvenog vijeća za energetiku HAZU (2009.-2017.), do spajanja tog Vijeća s Vijećem za naftno-plinsko gospodarstvo i energetiku).

Od 2017. je dopredsjednik Znanstvenog vijeća za naftno-plinsko gospodarstvo i energetiku HAZU.

Član je i Znanstvenog vijeća za arhitekturu, urbanizam i uređenje prostora HAZU.

U HATZ je član suradnik od 2009.

Bio je član-promatrač međunarodne CIGRE.

U razdoblju 2009.-2021. bio je član *Steering Committee* međunarodne znanstvene konferencije DEMSEE., a 2013. je bio predsjednik organizacijskog odbora iste konferencije u Cavtatu.

Član je, u više navrata, programskog odbora konferencije Hrvatskog nuklearnog društva (HND).

Bio je član savjetodavne skupine u IAEA od 2003. do 2022.

Član je Hrvatskog energetskog društva (HED) od njegova osnutka, a od 2020. je i član Upravnog odbora HED-a.

Napisao je preko stotinu stručnih i znanstvenih radova. Održao je veći broj pozvanih predavanja u Hrvatskoj i inozemstvu. Sudjelovao je na velikom broju inozemnih i domaćih znanstvenih i stručnih skupova.

Dugi niz godina je bio član uredništva časopisa Energija (sada *Journal of Energy*).

Bio je član uređivačkog odbora časopisa Elektroenergetika.

Sudjelovao je u EU znanstvenim projektima, CRP (*Coordinated Research Project*) projektima u okviru IAEA.

U 2021. dobio je dvije prestižne nagrade koje se dodjeljuju najistaknutijim energetičarima u Republici Hrvatskoj. Najprije Nagradu Zaklade Hrvoje Požar za stručni i znanstveni doprinos razvitku energetike, a zatim Nagradu za životno djelo koju dodjeljuje HRO CIGRE. Također je 2008. dobio Priznanje za dugogodišnje uspješno djelovanje u HRO CIGRE.

Član Nadzornog odbora HEP d.d. u razdoblju lipanj - prosinac 2023.

Član Nadzornog odbora HEP d.d. u razdoblju prosinac 2023. - lipanj 2024.

Član nadzornog odbora HEP d.d. u razdoblju lipanj 2024. - ...